

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 2 2012

Löa Läkaresällskap är inte bildat ännu. Men om det finnes skulle de här personerna kunna vara med i det. Fr v David Wetterhall, Moa Gunnarsson, Arne Larsson, Anna Martinsson, Jeff Irvine, Emma Halden, Erling Åby-Hedenius och Lina Hedenius.

Löa är läkartätast i landet

Vi har sagt det förut och säger det igen: Löa är speciellt på många olika sätt. Ett är att läkartätheten i byn är tio gånger större än i landet som helhet. Bland Löas knappt 300 invånare bor tio aktiva läkare.

Att samla alla löaläkare på en plats på en gång är inte helt lätt. Men åtta av dem kom i alla fall till ett möte på Annas Kafé här för leden. Ett glatt och trevligt gäng som fundrade över om "Löa Läkaresällskap" kanske skulle kunna ordna gemensamma trevliga aktiviteter med poesi och politik som tema, för att få anledning att träffas. Det blir inte så ofta annars, även om de flesta arbetar på samma ställe. Några tankar på att starta en egen vårdcentral eller läkarpraktik i Löa finns dock inte.

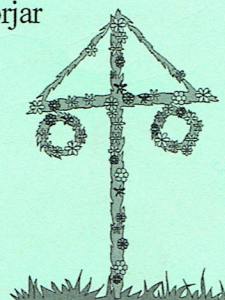
God plats skulle finnas i Tottos lagård bredvid veterinärkliniken, men om det finns något behov av en läkarstation här är mer ovisst. Så det är egentligen inte i sin yrkesroll, som så pass många läkare dragits till Löa. Det är mer kärlek, vänskap och Löas godarykte, som gjort att man valt att bosätta sig här.

– Det fantastiska är att så många bor kvar, påpekar Moa Gunnarsson. Läkare är ju annars ett folk som flyttar ganska ofta. Man

(Forts på sidan 3)

Midsommar

firas traditionsenligt uppe vid Bygdegården. Med blommor, stång, kaffe, musik och dans. Kanske också någon annan trevlighet. Kransbindningen börjar kl 14. Arrangörer är i år klass 5, som samlar pengar till en kommande skolresa.

Framtiden dröjer ännu ett tag

Sidan 5

Hyttan och skolan till golfbanan

Sidan 7

Trollstigen i ny skog

Sista sidan

Nostalgimöte för motorentusiaster

Sista sidan

Odödligt

Ja, kära läsare här kommer ett nytt nummer av LÖA-Bladet. De som eventuellt hade hoppats på en nedläggning får tänka om. Redaktionen har fått förstärkning av Emma Halden och vi fortsätter väl ett tag till. Att skriva om nytt och gammalt, stort och smått. Ämnen saknas inte. Särskilt inte så här i början av sommar. Då allt tycks hända, just har hänt eller vara å färde på en gång.

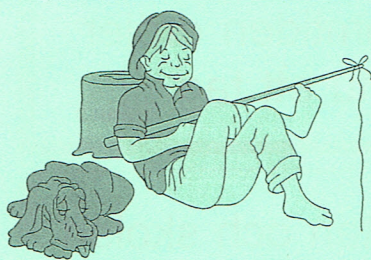
Mest hela byn var ute och cyklade på middag härförleden, Löafesten har redan förevarit när bladet distribueras, badbryggorna ligger i sjön och vårbruket är avklarat.

Men lugn bara! Mycket mer återstår. Hyttstämma, bolagsstämma i Löbo, skolexamen, nostalgisk motorträff, midsommar och mycket mer. Vi försöker informera om det mesta i LÖA-Bladet. Har vi missat något får ni hålla koll på Löabloggen.

Vad gör det om allt inte är nytt och krytt. Traditionerna, allt det där som vi brukar göra, det som vi väntar på år efter år – det är ju det vi vill ha. Det är det vi får i Löa.

Väder får vi också, hur det än blir. Just nu, i slutet av maj, kom sommaren tvärt med 30 plusgrader. Efter en vår som visserligen började i mars, men som sedan varit tämligen regnig och trög.

25 maj 2012

Fiskeligan 2012

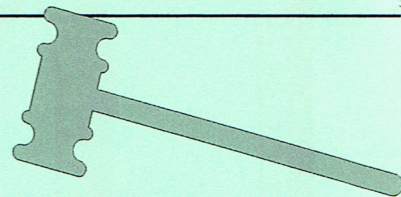
Årets fiskeliga har startat. Fånga den största fisken är förstas uppdraget. Abborre,

gädda och gös är de arter som räknas. Men abborre under halvkilot, gädda under två kilo och gösar kortare än 50 cm göres sig icke besvär.

Tävlingen går i två klasser, juniorer och seniorer. Den som fyller 17 i år räknas som senior. Fiskeplatser är Norrsjön, Sörsjön och Storån och man ska förstas se till att skaffa fiskekort först.

Invägning sker hos Roger Welamsson, 073 03 73 394 eller Daniel Gunnarsson, 073 03 06 166. Tävligen pågår till sista augusti.

Årsmöte för 35:e gången

Löabygdens Hembygdsförenings årsmöte i mars avslöpte som det brukar utan stora åthävor och diskussioner. Mötesdeltagarna var inte många, men Olga Pettersson var där förstas. Hon har varit på alla årsmöten utom ett sedan 1977! Även Kerstin Ardesjö hör till de trogna besökarna.

Årets bokslut visade att föreningen har en tämligen stabil ekonomi. Efter en vinst under det gångna året på 4000 kr finns 67 656 kr i kassan. Mötet fann således ingen anledning att höja medlemsavgiften. Den blir oförändrat 75 kr nästa år och 150 kr för familj. Ett bidrag på 1 500 kr överlämnades till Löa Ungdomsgård, som använt pengarna till en bowlingdag i Kopparberg.

Även Teatersektionen redovisade en vinst, på drygt 7000 kr, och en kassabehållning på 71 703 kr.

Erik Wickman omvaldes till ordförande och efter Stina Gottliebsson och Tor Åhman, som båda av sagt sig omval, nyvaldes Carl-Eric Persson och Gunnar Frimodig. Styrelsen konstituerade sig senare enligt följande:

- Ordförande:** Eric Wickman
- Kassör:** Lars Cederin
- Sekreterare:** Carl-Eric Persson
- Övriga:** Ingridh Davidsson-Swed, Maud Råstock, Ole Pöchhacker och Gunnar Frimodig.
- Suppleanter:** Anne-Marie Pöchhacker, Janet Roth

Efter årsmötesförhandlingarna berättade Håkan Mossberg om stånggångar. Detta finurliga kraftöverföringssystem, som behövdes för gruvorna innan elektriciteten fanns.

Gruvor fanns det många. Skogsstyrelsen har inventerat närmare 1000 gruvhål i var och en av de fyra kommunerna i norra Örebro län! Kanske kom brytningen inte alltid i gång, men hålen är i alla fall platser där man en gång sökt efter malm.

Stånggångarna var inte lika många. Håkan visade gamla ritningar och bilder av lämningar i skogen från cirka 75 stycken. Armarna av hopfogade stänger kunde vara upp till två kilometer långa. När dessa kom i rörelse fram och tillbaka med hjälp av ett vattenhjul, kunde kraften överföras till en pump eller hiss i gruvan. Finurligt som sagt!

Ny sekreterare i skolan

Även Löa Skola Ekonomisk Förening har haft årsmöte, som inte heller drog många deltagare. När styrelsen sköter sitt jobb finns inte mycket att diskutera. Margareta Gustafsson omvaldes som ordförande och Sabina Wärnström nyvaldes som sekreterare efter Göran Fredriksson.

Övriga styrelsemedlemmar är Annica Karlsson, Ann-Sofie Persson, Lotta Johansson, Anette Bülow, Thomans Jezek och Jessica Gerebrand.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion: Stina Gottliebsson, Petters, 302 55
Emma Halden, Rosendalstorp, 320 21

www.loabloggen.blogg.se

Det goda komplementet till LÖA-Bladet. När ni vill ha snabb och aktuell information om vad som händer eller har skett i Löa.

Många läkare är det ...

(Forts fr sid 1)

utbildar sig på ett håll, gör AT-tjänst någon annan stans, sprids över landet, specialiserar sig och flyttar igen. Men har man en gång hamnat i Löa så stannar man helst kvar. Och det är någonting som Löa helt kan ta åt sig äran av så att säga. Det här ett bra och trivsamt ställe att bo på.

Erling

Erling Åby-Hedenius är den ende av läkarna som är barnfödd i Löa. När han gick på det naturvetenskapliga programmet på Dans- och idrottsgymnasiet i Lindesberg, var han nog inte helt inställd på läkarbanan. När han tilldelades stipendium ur Erik Ardesjös Minnesfond 1997 berättade Löa-Bladet om mångsysslaren Erling, som främst ägnade sig åt dans, men som också var intresserad av kamposporter, skidor, simhopp, Tai-Chi med mera. Han var även ledare för klättringen på klätterväggen vid Lindeskolan och syntes av och till som discjockey i Löa.

– Åh, det där var ju länge sedan, säger Erling nu. Ja lade danskorna på hyllan ganska omgående sedan jag slutat skolan. Det blev alltså läkarutbildning i Stockholm istället och AT-tjänst i Lindesberg. Ganska tidigt i sin utbildning kände han att det var psykiatrin som intresserade mest.

– Det var främst Staffan Ardesjö (överläkare på psykiatriska kliniken i Lindesberg), som fick mig intresserad av det, säger Erling, som idag alltså själv arbetar som psykiatriker där.

Lina

Romantiken som ofta blomstrar i flickböckernas sjukhusmiljöer, gör det understundom i verkligheten också. Det kan Lina Hedenius berätta. När hon efter sex års läkarutbildning i Ungern gjorde AT-tjänst i Lindesberg, blev hon snart uppvaktad av den stilige Erling. Han var så rar och erbjöd sig ofta att ta extrapass på akuten för att få arbeta tillsammans med Lina och hon

överraskade med en julstrumpa när de fick lov att arbeta på julafton.

Nu är de alltså gifta, bor i Löa, har dottern Elvira och det andra barnet på väg.

Utbildning i Ungern förklarar Lina med att hon inte kom in i Sverige och hade vänner som talade varmt om Ungern.

– Så jag sökte till läkarutbildningen där, kom in och blev kvar i Ungern i sex år. Det var tufft, men en mycket bra utbildning och en mycket lärorik tid. Själva utbildningen var på engelska med många internationella studenter. Men patientkontakten skedde förstås på ungerska, så jag fick lov att lära mig det också.

De språkkunskaperna har Lina nytta av nu med, eftersom flera av läkarna i Lindesberg kommer från Ungern. Att Lina valde Lindesberg, för att få sin svenska läkarlegitimation beror på att mamma bor i Örebro. Nu arbetar hon på barnmottagningen och har ett par månader kvar innan det är dags att ta emot det egna barnet.

– Magen börjar kännas, pustar Lina.

Emma

Emma Halden är just nu mammaledig med Arvid sju månader och när hon återgår till distriktsläkarjobbet vid Storå vårdcentral kommer hon att heta Emma Westman. Det stundar bröllop i juni. Löa-Bladet har tidigare berättat om Emma, som tillsammans med Stefan Westman söker det charmiga gammaldags lantlivet på Rosendalstorp vid sidan av ett mer modernt yrkesliv. Det var varken AT-tjänst eller sjukhusromantik som förde dem samman, utan fastmer en datingsajt på internet.

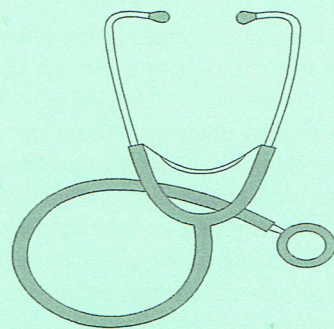
– Jag har då intet ont att säga om sådana sidor, betonar Emma, det har ju fungerat jättebra för oss.

Även Löa-Bladets läsare kan glädjas åt denna datingsajt. Emma har nämligen lovat att hjälpa till och försöka hålla bladet vid liv.

David

David Wetterhall kallas ibland Hajen. Erling, som var studiekamrat med David, kan förklara varför. David hade en ganska hög frisyra på den tiden. När man sökte honom i biblioteket till exempel, kunde man se Davids hår sticka upp som en vajande hajfena över bokhyllorna. Smeknamn kan man få på många olika sätt.

Hajen gjorde också sin AT-tjänst i Lindesberg tillsammans med Erling, men sökte

sig sedan ändå tillbaka till Stockholm. Men när så sambon Emma Karlsson fick se en annons om att Södra Bergsgården var till salu, blev det snabb flytt tillbaka till Bergslagen. (Ett underbart hus, intygar Löa-Bladets redaktör, som tillbringade barndomens alla lyckliga somrar där.)

– Jag ringde för att försöka hitta ett jobb här i närheten igen och nu är jag allmänläkare på Hällefors vårdcentral, berättar David. Eller specialist inom allmänmedicin om man vill uttrycka det lite finare.

Jeff

Jeff Irvine satt på Thomas Erikssons tak när han kom på att han skulle bli läkare. Eller i varje fall göra något annat än det han då höll på med. När han kom från USA till Löa för 31 år sedan ägnade han sig främst åt geologi. Ett intressant ämne i dessa mineralrika trakter.

– Men när jag satt där och hjälpte Thomas att laga taket kände jag att geologi är ganska dött ändå, det är mycket trevligare att göra något där man hjälper andra människor.

Jeff blev inte takläggare och inte veterinär heller, som han först tänkte sig. Det är svårare att resa runt i världen och få tillstånd att jobba som veterinär än som läkare. Och resa vill han. Han är frilansande läkare. Har jobbat på vårdcentralen och hos Göran Falck i Kopparberg bland annat och är nyss hemkommen från jobb i Afrika.

Jeff har, som Löa-Bladet tidigare berättat, med sin forskning revolutionerat vården för astmasjuka. Genom att med en enkel apparat mäta halten kväveoxid i utandnings-

luften kan man få ett mått på hur inflammerade patientens luftvägar är och därmed också anpassa medicineringen individuellt, för att ge bästa lindring. Många kan vittna om hur skönt det är att kunna andas igen efter att ha fått behandling av Jeff och hans metoder har rönt intresse över världen. Förra året var Jeff på en turné i Kina och höll uppskattade föredrag om sin astma-behandling.

Anna

När Jeff började sina läkarstudier blev han kurskamrat med Anna Martinsson, först ett par år i Uppsala och sedan i Linköping. Gemensamma studier som bland annat resulterade i sonen Rick (som tar studenten i år).

– Så det är Jeffs fel att jag kom till Löa, hävdar Anna bestämt. Jag är från Flen, jag hade aldrig hittat till de här trakterna om det inte var för honom.

Jeff ville flytta tillbaka till Löa efter studierna och Anna fick jobb i Lindesberg, där hon nu ägnar sig åt ortopedi. Byter höftleder och knäleder på folk och förundras över att kön av behövande aldrig tar slut.

– Artros är ju en folksjukdom och det är så otroligt många som behöver nya leder. Det kommer alltid fler förstås, men jag tycker ändå att jag har gjort så många sådana här operationer att marknaden borde vara mätad snart.

Nya tekniker och nya material bidrar naturligtvis också till att det blivit vanligare att erbjuda reservdelar till dem som behöver.

– Däremot är det inte alls särskilt ofta som vi måste amputera en fot eller ett ben. Tack och lov, för det är inget roligt jobb, säger Anna, även om det faktiskt är det enda direkt livräddande ingrepp på en patient som vi gör som ortopedier.

Vården av kärlsjukdomar och diabetes har blivit så mycket bättre idag och därmed slipper man de cirkulationsrubbingar, som tidigare ofta ledde till nödvändiga amputationer.

Arne

Arne Larsson är från Västerbotten och hade inte heller hört talas om Lindesberg innan han kom dit. Långt senare visade det sig ändå att han faktiskt har en liten rottråd i trakten. Farmor var från Hjulsjö.

– Det visste varken jag eller min far, som inte var särskilt glad åt att jag skulle flytta, då 1977. Jag minns bara att han ringde särskilt och sa åt mig att ta med kanoten. Lindesbergs gator var ju förvandlade till kanaler i det årets vårflod.

Arnes dåvarande hustru ville bli barnmorska och den närmaste platsen från Umeå räknat där man kunde bli det var Örebro. Arne föredrog ett mindre lasarett och fick tjänst i Lindesberg.

– Men jag grät i tio år och längtade hem, jag hade ju tänkt mig en framtid som distriktsläkare i Västerbottens inland.

Men Arne knegade på ändå med något som på den tiden kallades allmänkirurgi. Han fick sätta kniven i såväl bukar som ben. Nu är det mer specialiserat.

Arne gråter inte längre och distriktsläkare i Västerbottens inland är nog inte så lockande heller. Anna Martinsson blev ju så småningom arbetskamrat och än en gång visade det sig att flickböckernas romantiska skildringar från sjukhusmiljön kan vara verklighet också. Så nu är Arne och Anna gifta och bor i Löa.

Moa

Moa Gunnarsson var yngrekursare till Jeff och Anna i Uppsala. Men det var mer bekantskapen med Nina Hedenius, som ledde till Löa, där hon dels upptäckte att granarna var gamla kurskamrater, dels hittade en mycket trevlig norrmän och naturfilmare – Lars-Øivind Knutsen.

Moa är inte släkt med alla andra Gunnarssons som finns i Löa, men hon säger att hon känner sig lite befryndad med dem i alla fall. Det har hänt att hon hoppat in som extra förstärkning i Gunnarssons lag vid söndagarnas vollebollträning.

På Lindesbergs sjukhus ägnar hon sig åt invärtes medicin och neurologi.

FAKTA

Läkartäthet

Sverige hör till de mest läkartäta länderna i världen och antalet läkare har stadigt ökat. Följande tabell är hämtad ur Sveriges läkarförbunds Läkarfakta 2010:

År	Antal läkare	Antal inv/läkare
1950	4900	1440
1960	7100	1060
1970	10600	770
1980	18000	460
2000	28000	320
2010	33700	276

Och i Löa går det alltså knappt 30 invånare per läkare.

Jonna, Petter och Ruben Trillkott känner sig väl mottagna i Löa.

En lyckad slump förde dem till Löa

Den senast läkaren i byn är Petter Trillkott, som flyttade till Löa tillsammans med hustrun Jonna och katten Burken förra året. Sedan april i år är familjen utökad med sonen Ruben. Petters syster Hanna Trillkott är också läkare och har bott i Löa det senaste året. Men när AT-tjänsten i Lindesberg är avklarad islutet av maj drar hon vidare till Surahammar.

Slakten Trillkott har anor från Silvergruvan i Hällefors. Erik Jansson Trillkott (1780-1833) var den förste med det tillnamnet i kyrkoböckerna. Enligt Petter hade arbetslagen i gruvan olika namn och Erik Jansson tillhörde alltså laget Trillkott.

Petter och Hanna är båda födda i Hällefors, men familjen flyttade till Stockholm när Petter var 12 år.

– Så jag har ju levt mesta tiden i Stockholm och utbildat mig där. Men när det så blev dags för AT-tjänstgöring, så tyckte både Hanna och jag att det kunde vara kul att söka sig tillbaka till ursprunget. Lindesberg låg då bra till, men att sedan Löa blev bostadsort var en ren slump.

– En lyckad slump, lägger Petter till.

Det var AT-samordnaren som rekommenderade Löa och Petter och Jonna Trillkott hyr nu det hus som Ture och Anna-Greta

Ännu inga fibrer i sikte och framför allt inga pengar

Det är drygt ett år sedan som Löa-Bladet förkunnade att framtiden är på väg till Löa. Att byn snart ska vara invävd i det fibernät, som är framtidens självklara kommunikationsväg och som ska leda internet, telefoni och TV in till varje hem och hus. Allt ska bli bättre och billigare.

Sedan dess har vi hävdade ett par gånger till att fibern är på gång. Men nu måste vi nog konstatera att framtiden tycks dröja ännu ett tag. Fibrerna blir en allt trassligare härva.

Det finns en politisk vilja att 90 procent av Sveriges invånare – även de som bor på landsbygden – ska ha tillgång till en snabb bredbandsuppkoppling före 2020. Men i denna bredbandsstrategi som riksdagen antagit finns ingenting sagt om hur detta ska finansieras. Och det är förstås där den stora knuten ligger. Regeringen har skjutit till 150 miljoner per år i tre år, men det räcker inte långt när hela landet ska dela på det.

I Lindesbergs kommun är det Stadsnät, som har i uppdrag att se till att de optiska fibrerna når ut så långt som möjligt. Och ett rör att senare ”blåsa in” fibertrådarna i är nu nedgrävt i Västra Löa. Från missionshuset går röret vidare under riksvägen och under ån, för vidare färd öster ut.

Jansson bodde i och som nu ägs av Gun och Klas Eriksson.

– Vi har blivit mycket väl mottagna i Löa, säger Petter, fast själv har jag inte hunnit engagera mig så mycket i byns aktiviteter. Att vara AT-läkare är ett ganska tufft jobb. Jonna är mer social och är med på volleybollträning och så där.

Den sista delen av AT-tjänstgöringen har Petter gjort på vårdcentralen i Hällefors, där han fått tillfälle och träffa gamla dagisfröknar och andra bekanta. Det har varit mycket roligt, men nu när ”läkarlumpen” är över hoppas han på ett lite lugnare arbetstempo. Han har fått ett vikariat på kirurgavdelningen i Lindesberg och är inte främmande för att specialisera sig som kirurg och göra sin specialistutbildning i Lindesberg.

Jonna vill slutföra den socionomutbildning som hon påbörjat i Örebro och därmed räknar paret Trillkott att bli kvar i Löa åtminstone ett år.

Om det nu inte blir så att de fastnar i Löa för alla framtid.

Enligt chefen för Stadsnät, Bo Bäckman, har den fortsatta grävningen mot Östra Löa alldeles nyss satt i gång, för att få stamnätet på plats. Och i augusti ska man sedan kunna börja blåsa i fibertrådarna.

– Jag räknar med att vårt arbete ska vara klart till sista oktober och att vi ska kunna ansluta några fastigheter och företag då, så att vi kan visa att det fungerar, säger Bäckman.

Men det stora bekymret kvarstår. Hur ska man få in fiberkabeln till varje fastighet? Det hette från början att kostnaden för den grävningen skulle täckas av bidrag till 100 procent. Det kan vi glömma nu. Varken kommunen eller länsstyrelsen har pengar till det.

Högst hälften i bidrag

Carl-Eric Persson har räknat ut att för att ansluta 17 fastigheter i Västra Löa behövs det grävas 1,4 km. Kommer därtill några väggenomgångar, material och dokumentation om var kablarna är dragna och den sammanlagda kostnaden blir då 240 000 kr. En ansökan om bidrag till detta lämnades in i mitten av april. Ett beslut kan väntas i juni, men mer än hälften i bidrag lär det inte bli och eftersom PTS (post- och telestyrelsen, som är länsstyrelsens medfinansier) har slut på pengarna nu, får man (fastighetsägarna gemensamt?) kanske lov att ligga ute med hela kostnaden till nästa år.

I Östra Löa blir det värre. Nästa tillfälle att söka bidragspengar för anslutning av fastigheterna från stamnätet är den 15 oktober. Men ledningslängden där blir närmare 7 km om 70-talet fastigheter ska anslutas och den totala kostnaden över 1 miljon kronor. Och de bidragspengar som kan utgå för detta kanske inte ens finns tillgängliga under 2013.

Digital agenda dröjer

Vi berättade i förra numret att Löabygdens Hembygdsförening är huvudman för någonting som kallas *Bergslagens Digitala Agenda* och har sökt ett bidrag på 150 000 kr

från Leader Bergslagen för detta. Det är ett projekt som Hembygdsföreningen egentligen inte behöver engagera sig mycket i, men det behövs en huvudman att betala bidraget till. Flera byar i norra länsdelen deltar i projektet och syftet är att man tillsammans ska fundera på hur man på bästa sätt ska nå ut med fibernätet även på landsbygden. Pengarna är beviljade, men någon verksamhet har inte kommit igång ännu.

Förre kommunalrådet i Lindesberg, Anders Larsson, är projektledare och han säger till Löa-Bladet att han inte har haft tid att ägna sig åt detta än. Men senast i början av juni ska han kalla in representanter för de olika byarna och bilda en ledningsgrupp, som ska vara pådrivande och försöka hitta nya vägar för fiberdragningen. Det gäller att prioritera i vilken ordning landsbygden ska nås av fibrerna och kanske hitta nya finansierare.

Ingen ekonomisk drivkraft

– Problemet är att det inte finns någon ekonomisk drivkraft i detta, säger Anders Larsson. En politisk vilja räcker inte om det inte också skjuts till mer pengar.

Att de 150 000 kronorna projektet beviljats skulle användas som ökade bidrag till grävningskostnader är inte att tänka på. Det är inte sådant Leader Bergslagen betalar för. Vad vi istället får för pengarna kan avgöras först i höst då avrapportering ska ske.

– Då ska vi förhoppningsvis ha kommit fram till några nya alternativ, säger Anders Larsson.

Att optiska fiberkablar sprungits om av en helt ny och annan teknik innan det är färdigrävt i Löa tror inte Larsson.

– Visst går utvecklingen fort, men inom överskådlig tid, i varje fall 10-15 år, är detta det som gäller.

Jimmy Nielsen tankar gärna i Löamacken. Särskilt när bensinen där är billigare än på Statoil

Löamacken tar alla vanliga bankkort

Löamacken säljer nu 10 kubikmeter diesel och 2-3 kubikmeter bensin per vecka. Det betyder att dieselförsäljningen ökat sedan tanken stod vid Östannor, men att bensinförsäljningen inte riktigt nått upp till den volym man kalkylerat med.

– Löaborna har kanske inte lärt sig att alla vanliga bankkort fungerar i automaten, säger Micke Norwald på Dalvikskvarn. Man behöver inte ha något särskilt Dalvikskvarnkort.

Macken ligger förstås inte bäst till för vägfarare på riks 50, men förhoppningen är att fler Löabor ska upptäcka fördelarna med att kunna tanka på hemmaplan. Löbos tanke med tanken är att överskottet från bensinförsäljningen ska läggas i en särskild fond och att byns föreningar ska kunna söka bidrag ur den fonden för speciella tillfällen och aktiviteter. Än dröjer det väl ett tag innan investeringen är betalad och överskottet kan läggas på hög, men du kan ju ändå tänka på att om du tankar i LÖa kan det komma hela byn till godo.

Priskänsligt

Nu är det väl också så att få varor är så priskänsliga som bensin. Många åker gärna flera mil extra, för att ”tjäna” några ören på bensinen. Löbos ambition är att löapriset inte ska ligga över, utan hellre något öre under, andra bensinmackar i trakten. Dock

har den lilla Löamacken svårt att hänga med i alltför snabba svängningar av bensinpriset.

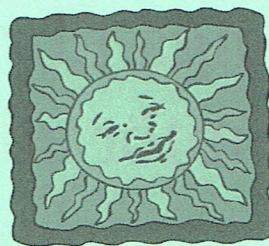
Här bestäms priset varje måndag och gäller sedan hela veckan. Den som själv hänger med i oljemarknadens upp och nedgång och inverkan på svenska bensinpriser, kan alltså tänka på att om priset är på väg upp kan man lämpligen tanka i LÖa före måndagen. Är priset på väg ner väntar man istället till nästa vecka.

Välkomna in!

Dalvikskvarns förhoppning är förstås att Löamackens ska locka fler kunder till butiken. Micke tycker sig också ha märkt en viss ökning, även om alla bensinkunder inte kommer in.

– Nu förtiden kollar man ju inte oljan varje gång man tankar och kommer in och köper när det behövs fyllas på, säger Micke.

Men det finns ju mer än olja i Dalvikskvarns butik. Välkommen in, hälsar Micke och betonar att de **rabatterjudanden som finns med i reklambladet som distribueras med LÖa-Bladet denna gång gäller hela juni månad ut.**

SOMMAR I LÖA

Några datum och tider kan noteras i almanackan redan nu. Annat får ni hålla koll på i bloggen eller plakat vid kaféet.

Lördag 7 juli

Laxfiske i Kvarndammen. Start kl 11. Fiskekort 100 kr för hela säsongen eller 50 kr för en dag. Max tre fiskar per dag.

Spelmansstämma i hyttan. Spelmännen samlas kl 18. Allspelet börjar 18.30

Söndag 8 juli

Gudstjänst i Hyttan. Kl 11. Hembygdsföreningen bjuder på kyrkkaffe.

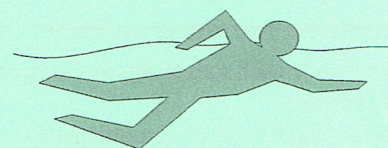
2-21 juli

Simskola.

Det planeras för simskola vid badplatsen i Norrsjön under veckorna 27-29. Ledare blir Elin Gunnarsson från Lindesberg och Malin Sundvall.

– Vi räknar i alla fall med att det blir så, säger Malin, men jag är inte helt säker på ännu om jag kan den tiden.

Närmare information lämnas på Löabloggen och på anslag vid badplatsen.

13-16 juli

Trollstigteater. Se mer sista sidan.

Lördag 28 juli

Båtkarneval. LÖa kultursälls-kaps årliga häftiga evenemang på, bredvid och ev. i Storån har CIRKUS som tema i år. Dags alltså att fundera ut hur ekan, kanoten, flotten eller motorbåten bäst förvandlas till en cirkusmanege med lindansare, clownner, jonglörer och dresserade hundar.

LÖa-Bladet vet inte, men misstänker att Kentha Olofsson kommer att uppträda som höghattad och chevaleresk cirkusdirektör.

Willkommen! Bienvenue! Welcome!

1 augusti

kan vi nog se fram emot kräftfest på bron och Löiaden. Och Nationalteatern skulle visst också komma hit. Kryssa för den 18 augusti så länge och läs mer på bloggen sedan.

Underredet till bron som ska leda till Tjävena byggdes i Töreboda och levererades till Löa i mars. Men då kunde varken lyftkran eller traktorer ta sig ända fram till ån på den blöta marken.

För tidig vår stoppade bron

Alla projekt går inte som på räls. Inte ens i Löa. När bron som ska gå över ån och leda till den nya promenadvägen över Tjävena skulle lyftas på plats hade våren kommit för långt. Tjälarna hade gått ur marken och varken traktorer eller den stora lyftkranen tog sig fram. Bron blev stående vid Notusåsen i väntan på torrare tider.

Dessa tider har inte kommit ännu och vill det sig illa får man lov att vänta till nästa gång markentjälarna.

– Vi har inte haft något riktigt flyt med det här projektet, konstaterar Anders Ericsson, ordförande i Löa Sportklubb som är huvudman för promenadslungan. Klubben väntar också på Länsstyrelsen slutgiltiga besked. Pelle Söderlund överklagade promenadvägen över Tjävena, men varken han eller sportklubben har fått något svar ännu.

– Jag tycker framför allt att det är så onödigt att dra ner folk till denna oas av

orörd natur, säger Pelle Söderlund. Vi har så många andra fina vägar att gå på i Löa. Vid Tjävena trivs fiskgjuse, blå kärnhök och många andra fågelarter. Jag tycker att de kan få vara i fred. Med en anlagd väg är det ju stor risk att det blir mopedåkning och busliv där nere.

Pelle är också orolig för att vägen ska störa vattenflödet mellan Tjärnen och Tjävena. Det är en olaglig miljöpåverkan enligt hans mening.

Gammal metod

Anders Ericsson – gammal vägbyggare – menar dock att den risbädd, som man nu har lagt över det sankaste stället släpper igenom vattnet utan bekymmer. Det är en gammal och beprövad metod.

– Men i vår ansökan till länsstyrelsen hade vi skissat in trätrall där, och jag kanske borde ha pratat med dem innan jag ändrade på det, erkänner Anders. Vi får väl göra om och lägga dit trall, om länsstyrelsen tycker så.

– Jag håller på med den här frågan, bekräftar Mia Andersson på länsstyrelsens miljöenhet för Löa-Bladet. Men jag kan inte säga säkert än vad beslutet kommer att bli. Som vägen är gjord nu är det en ”utfyllnad i vattenområde” och det är inte bra.

– Men om de gör om och lägger dit trall är det okej, undrar Löa-Bladet?

– Ja vet inte än, vi får se, säger Mia Andersson.

Nya hinder på golfbanan

Minigolfbanan kan presentera trevliga nyheter i år. Både Löa hytta och skolan kommer att flytta in på banorna. Inte i full storlek förstås, men väl i skala 1:5. Det är Pontus Gunnarsson och Andreas Arvidsson som byggt modellerna och tillsammans med Johnny Niensens Äventyrgolf sett till att foga in dem i golfbanorna.

Eleverna i Lindeskolans byggprogram ska göra ett projektarbete under andra året och ”golfgeneralen” Roland Lindquist frågade löagrabbarna om de inte kunde ta hyttan och skolan som projekt. Det gick ju bra. Ritningar letades fram och Pontus och Andreas har sedan kunnat ägna byggtimmar i skolan åt själva byggnaderna. Men rostugnspipan har de förstås murat på plats.

Det är säkert inte många golfbanor i världen som har en skalenlig gammal rostugn, som står i vägen för bollen. Men Löa är ju som alltid lite speciellt. Om hyttan står i vägen beror i någon mån på spelarnas skicklighet förstås. Mer erfarna spelare kan försöka slå upp bollen för hundbanan – där malmen en gång kördes upp till rostugnens topp – och få den hela vägen genom ugnen. Har man en svagare sving kanske man prövar dörren till höger i stället.

Skolan ska också vara på plats innan golfsäsongen börjar med öppethållande lördagar och söndagar kl 13-18 till en början. När sommarlovets börjar hoppas man få hjälp av några skolungdomar att hålla öppet varje dag. Från 1 juli - 12 augusti kommer guiderna i Löa

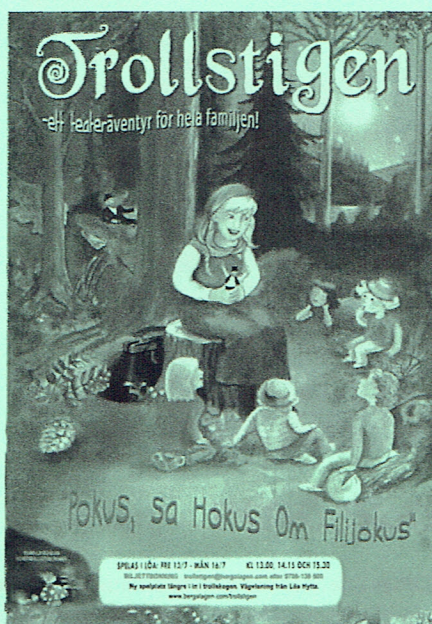
Andreas Arvidsson och Pontus Gunnarsson har byggt Löa hytta som årets utmaning på minigolfbanan.

hytta (den stora) att hålla i gång golfkiosken också. Guider i år blir Jonis Eriksson och Matilda Eklöv.

Extra spelomgångar blir det liksom förra året på torsdagskvällar. Likaså på fredagar i juni och juli då Annas Kafé kommer att ha grill- och pubaftnar.

Ny plats för Trollstigen i sommar

Det blir trollstigsteater i Löa i år igen. Men denna märkliga stig som samtidigt är en teatersalong har fått flytta uppåt kraftstationen till. Thomas Persson vill inte längre ha någon barnteater på sina marker. Men trollen, älvorna och Filijokus är ganska nöjda med sina nya boplatser och de ser alla med spänning fram emot att få visa sin fina, fantastiska skog för många besökande barn.

och dansande älvor. Kanske också några fler figurer. Man kan aldrig vara helt säker i skogen.

Det är sjunde året nu som en del av löaskogen förvandlas till teatersalong några dagar i juli. Pokus, sa Hokus om Filijokus heter årets pjäs. Den har liksom tidigare år skrivits av Helena Brusell, som också regisserar. Gullfina har fått förhinder i år, men trollkarlen Filijokus kommer alltså åter till Löa och skogen lär som vanligt krylla av tomtar och troll

(H)julafton i juni Nostalgisk motorträff för bilentusiaster

När Thomas Swed var liten pojk åkte hans morfar motorcykel. Barnbarnet fick snart dyka ner under diverse motorhuvar och hjälpa till. Så föddes - eller ärvdes - ett varmt intresse för motorer och gamla bilar hos Thomas. Genom åren har han haft ett antal olika bilar - just nu en Packard -56 och en Cheva från -67. I dessa åker paret Swed på träffar runt om i Sverige där tiotusentals entusiaster samlas. Oräkneliga timmar läggs ner på att renovera bilarna till toppskick. Många bemödar sig också om att ha tidsenlig klädsel och annan utrustning när de till slut kan ge sig ut på vägarna i sin ögonsten.

Lördagen 16 juni samarbetar Annas Kafé och Löa Bygdegårdsförening om en nostalgisk motordag för alla bilentusister.

På Thomas initiativ ska nu Löaborna för första gången få uppleva en sådan bilträff på hemmaplan. Annonser har satts ut i de stora motortidningarna, och förhoppningsvis blir det många ekipage att beskåda. Entusiastbilarna, som Thomas gärna vill kalla dem, anländer från kl 10 och ställs upp på gården nedanför bygdegården. Andra entusiastfordon som traktorer, motorcyklar och lastbilar är också inbjudna. För övriga bilburna besökare kommer parkering att anvisas på angränsande gården.

Thomas betonar att det blir en dag för såväl gammal som ung, med aktiviteter för alla åldrar. Entréavgiften är blygsamma 0 kr utöver parkering. Annas kafé erbjuder rock'n roll, grillade hamburgare, och en del andra spännande aktiviteter på planen utanför kafét. På kvällen spelar bandet Fairlines hits från 50- och 60-talet på bygdegårdens utescen.

–Jag har hört dem flera gånger, de är riktigt bra!, säger Thomas entusiastiskt.

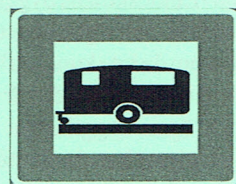
Årets spelplats ligger längs vägen mot kraftstationen. Parkering sker på åkern strax bortom Ånäs (Jeff Irvines hus) och efter teatervandringen på cirka en kilometer kommer man tillbaka till samma plats. Hänvisningsskyltar kommer att finnas från Annas Kafé och hyttan. Fem skådespelare följer med Helena Brusell till Löa, där ensemblen som vanligt utökas med lokala förmågor. Premiären blir fredagen den 13 juli och sedan ges tre föreställningar om dagen till och med måndag 16 juli. Till varje föreställning finns plats för 80 personer i publiken, som i mindre grupper kommer att ledas till de olika spelplatserna i skogen. Terängen är något skogigare i år och tyvärr är "teatersalongen" inte handikappsanpassad och barnvagnsvänlig.

Föreställningarna ges kl 13, 14.15 och 15.30 och biljetterna kostar 110 kr. Bokningar och frågor på tel. 0580-30000 eller e-post trollstigen@bergslagen.com

Annas Kafé

har öppet varje dag kl 11-17
En härlig soppa eller en grillad macka är ingen dålig lunch på uteserveringen med lagom svalkande fläkt från ån.
Under juni håller kaféet öppet varje fredagkväll för grill- och pubafton.
– Det blir lite mat, lite mys och kanske en trubadur, hälsar Kentha.

Löa-Bladet har också noterat en ny husgrund i anslutning till kaféet. Det ska bli en friggebod med plats för fyra bäddar, berättar Anna. Bed & Breakfast-verksamheten kan utökas.

Löa hytta visas för intresserade turister - och löabor också förstås - varje dag den 1 juli - 12 augusti kl 15. Guider i år är Jonis Eriksson och Matilda Eklöw.

Husvagnsparkering för 100 kr per dag finns mitt emot hyttan med elanslutning och toa. Dusch och vatten finns i klubbstugan vid tennisbanan.